

'Wa wilder Man'
Villanella en Compagnie Barbarie
Nog op tournee tot en met 30 april
Info op www.destudio.com

★★★★★ Fantastisch
★★★★☆ Zeer goed
★★★★☆ Goed
★★★★☆ Mager
★★★★☆ Verschrikkelijk

Beige bontjassen en grote ogen symboliseren de zoektocht naar de ander.

Als een vreemdeling zijn naam zegt

Is de angst voor het vreemde gegronde? Villanella en Compagnie Barbarie zoeken het uit in een beeldrijke voorstelling op kleutermaat.

Tijdens de openingssène van *Wa Wilder Man* zie je niets. Er zit beweging achter de kralengordijnen. Maar wie of wat houdt zich er schuil? Daarvoor kunnen de vierjarigen in het publiek alleen maar een beroep doen op hun fantasie. Uiteindelijk komen er een paar nieuwsgierige ogen piepen en is er een voorzichtige toenadering. Denk gerust aan de eerste ontmoeting tussen Elliott en E.T.: een mix van angst en nieuwsgierigheid. De ogen, die de spelers als onderzoekende periscopen boven het hoofd dragen, illustreren dat perfect.

Kostuumontwerpster Viv Van der Poel speelt subtiel met kleuren die mensen doorgaans aan 'de vreemde' toekennen. Ze koos niet voor exotisch of zwart, maar net voor een valse, beige teint, die terugkeert in zowel bontjassen als kartonnen dozen. Alsof ze wil zeggen

dat alles uiteindelijk een kwestie is van perceptie. De kostuums tekenen scherp af tegen het kleurrijke decor (knap werk van Michiel Van Cauwe-laert). Op de tonen van *If I had a Heart* van Fever Ray gaat het aftasten van de ander verder.

In het tweede deel wordt meer gesproken, en wordt zelfs een link gelegd met het welbekende Sinterklaasliedje 't is een vreemdeling zeker, die verdwaald is zeker, ik zal eens vragen naar zijn naam'. Geen betere manier om 'de vreemde' te benaderen, zo blijkt. De acteurs stappen uit hun rol en maken hun ware identiteit kenbaar, waarop her en der kinderen vanuit de zaal hun naam beginnen te roepen. "Hebben jullie ook een naam?" klinkt het vervolgens verbaasd. Uiteindelijk heeft iedereen altijd meer met elkaar gemeen dan je op het eerste gezicht zou denken. Slim hoe de makers dat illustreren. Het zou mooi zijn als kleuters na het zien van dit stuk ook eens de naam van hun nieuwe Marokkaanse buurjongetje durven te vragen.

(Magali Degrande)

